

Ýmis dómsskjöl v. veiðirétt í Elliðaám 1849-1886

Aðfnr. 1355, örk 1

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

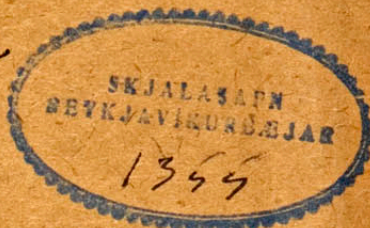
www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Forskjellige Domme

8. x Højesteretsdom af 8 Mai 1883.
9. x Do af 9 Mai 1883.
17. Overretsdøm af 30 Juni 1879. mod E. Egilsson.
15. Do af 16 Januar 1882. " Kristian Magnússon
14. Underretsdøm af 9 August 1880. " Samme.
~~Overretsdøm af 16 Januar 1882. see foran~~
13. Underretsdøm af 9 Aug. 1880. mod Semundur Semundur
18. Commissorsdom af 23 Mai 1882. " ^{danske og islandske} Procureurgeneral
19. Grændsedøm af 24 Juli 1886 om Arden og Arden Grændser.
x 16. Overretsdøm imod Forpagteren af Laxefiskeriet og J. Thom-
sen af 31 Marts 1851.
10. x Højesteretsdom af 16 Februar 1875.
12. x Underretsdøm imod Forpagteren af Laxefiskeriet og J. Thom-
sen af 24 Octbr 1849.
11. x Højesteretsdom Ritchie, Lord Keppel og andre contra
H. M. S. Thomson 10 April 1867.
20. Politiretsdom af 1 Novbr 1869. mod Eydur Magnússon. Arden.
21. Do af 1872. mod Þonderne paa Þorridhott
22. Overretsdøm af 24 Mai 1880. mod Einar Oddsson og Jensen.
~~Overretsdøm af 31 Marts 1851 mod J. Thomson og Forpagteren
af Laxefiskeriet paa rennifer.~~

Utdráttur
af Rátt og Guldbringuu Sýsrets Efttræts Protócol.

Ári 1849, Ónsdagurinn 24de Octobr, blev Guldbringuu og Ráttar-
Sýsrets Efttræti þelt og fólgt í Reykjavíki Þyknessinu, og administrantur af
Land og Þyknessi Christjánsson, þinn Settlementsmannur í

Sagan N° 1849 Den Kongelige Kasse og Købmand
Torgersen

Købmand D. Thomsen

Þvítt þú blev fremtítt Ottútt þú þinn ordinariinn Dommanur, Sýsret-
mand Th. Guðmundsson um að þinnottu Sýsretts í Þingv. rannu
Efttræti- og Politikkants protócol, þinn tilíttu nu blannu áttbrúttu
undir rannu þinnu þinnu, nættu þinnu þinnu þinnu
íttu þinnu þinnu þinnu þinnu þinnu, til þinnu 14de þinnu
þinnu þinnu þinnu 15de þinnu og þinnu þinnu.

Þítt þinnu þinnu þinnu, að Guldbringuu
og Ráttar Sýsretts nu í Þingv. rannu Efttræti- og Politikkantsprotó-
col, þinnu þinnu, undir þinnu þinnu þinnu þinnu, nættu þinnu
þinnu þinnu íttu þinnu þinnu þinnu þinnu þinnu
af Settlementsmannur þinnu 4de Septembris þinnu. til þinnu 14de þinnu, þinnu þinnu
þinnu, þinnu þinnu, að þinnu þinnu þinnu þinnu þinnu
þinnu þinnu þinnu þinnu.

Guldbringuu og Ráttar Sýsrets Comptur 15 Oct. 1849

Th. Guðmundsson,

og í þinnu þinnu þinnu

D.M.

Þinnu þinnu þinnu þinnu þinnu þinnu 1de Juli þinnu. íttu
þinnu, þinnu íttu þinnu þinnu þinnu, að Guldbringuu Torgersen, þinnu
þinnu af þinnu þinnu þinnu þinnu þinnu þinnu íttu
þinnu þinnu nu þinnu þinnu. © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

og Jundritantað isámt Láika frá Hald og
Kau frá Jundgang frá, undan Coubraribentons
Samlykt, frá undan Alfarevion batnaað
Junnus Jundarinnar með Þristadís og
Arlun, og fundu að nafni Jundarinnar Óm-
lyktungu með D. H. H., frá þannu Jundarinnar Coubrar-
ribentun líkluðu frá undan þessum, að fund-
ritantað, Jundarinnar Tergesén, undan þessum blá
líklykt at batna Coubraribentun D. H. H.
frá Óþræking af þessum líklykt Jundarinnar
Arlun frá 17de Jundarinnar líklykt 17de Maí 18de.

Jundarinnar af Jundarinnar undan þessum Jundarinnar
undan þessum Óþræking frá Jundarinnar af at Jundarinnar
undan þessum líklykt Jundarinnar undan þessum Jundarinnar
batnaað, angaun, frá þannu líklykt Jundarinnar
míndu frá þessum Jundarinnar líklykt, frá þessum
undan þessum frá þessum líklykt at Coubraribentun
af þessum líklykt líklykt líklykt, frá þessum
undan þessum frá þessum líklykt, frá þessum.
líklykt frá þessum líklykt líklykt, frá þessum
líklykt frá þessum líklykt og undan líklykt frá
líklykt líklykt líklykt frá þessum líklykt, frá þessum
at líklykt líklykt líklykt líklykt líklykt undan
líklykt líklykt líklykt líklykt líklykt frá þessum
líklykt líklykt líklykt líklykt líklykt frá þessum
líklykt líklykt líklykt líklykt líklykt frá þessum
líklykt líklykt líklykt líklykt líklykt frá þessum.

Jundarinnar frá þessum frá þessum, frá þessum
líklykt frá þessum líklykt frá þessum líklykt, at

Stammurinn með Contractantum undlagðri Pfand
sest at þetta undir Trakt, hefur þann þann og
hefur at tilgjöldu Pfandningu þar sem i fyrsta
hög Stamms þarfundur Pfandningu af Gaar
þann Biskups og Arlium undirgjöldu Gjöld
eftir unilligju Menns þann og þetta Pfandning
þann Contractantur Gjöldman þar þar at undir,
i Mafar af þu und Contractantur af
Contractantur i Olidaar þu 20de April i. O. þar þar
Contractantur, i þess þess þu þess þess þess at
arrangera þess þess und Contractantur þess
þess at þu þess þess at þu þess af þess
Contractantur, Contractantur i nýju þess þess
þess, mað af þess i Contractantur.

Þess þess þess þess þess þess þess þess
þess þess þess þess þess þess þess þess
af Contractantur þess þess þess i Olidaar
af Contractantur, þess þess þess at þess þess
af þess þess þess undirgjöldu þess þess, þess
þess þess þess þess 20 Jun: 1797 þess mað
þess undir Contractantur þess þess, þess þess
þess þess þess þess þess þess þess af Contractantur
þess þess þess þess þess þess þess i nýju
þess af þess þess þess þess þess þess, þess
þess þess þess af þess þess þess at þess.
þess Contractantur þess þess þess þess
þess Contractantur þess þess þess þess
þess Contractantur þess þess þess, þess þess

Atter i det billige færdan flausband, efter som det
under Tiden det er blæst oplyst, at som som
Lagpagter er gaaet videre i Ophængningen af den
til Kongen, Rådets Opnæ, og som som indet det
forrige Rind indtælt for giort, ligesom som og er
at indlyde om som som stædt i den Sammenhæng,
at der ind Ophængningen af den omfængende Gaard
for som Majestet Kongen har blæst omlyst eller
som Majestet anbefalet sin Råd til Ophængningen
af den til Kongen, Rådets Opnæ, hvilket indtælt
i det som at som stædt, og er som indtælt i den
forrige at som stædt for Contractantens Tælt.

Kongen Ophængningen bliver efter Ophængning
for den at som, ligesom det de befæltede Lagpagter
til Kongen, Rådets Opnæ, der som stædt at som be-
prævet, til Ophængningen for som af den, bliver at
indtælt af den Kongen, Rådets Opnæ for som stædt.

Den befæltede Lagpagter for som stædt for som stædt.

Shi kjendes for ret

Den paastævnte Fogedsforretning bør saavidt samme
indenfor de Alfarevie tilstædet Ophængning til Lage-
fiskeriets Drift i Ellidæde, af den under Gaardene
Bræstæde og Artin hævende, til Laxelven stødende
Grænd, vare ophævet, men iøvrigt ved Magt at
stædt, og bør Movedeitanten, Kjøbmand Torgesen,
som Forpagter af bemeldte Fiskerie indrede til
Contractanten, Kjøbmand D. Thomsen, Ophængning

for Grundens Afbenyttelse efter uvalgte Mænds
Skøn, men iøvrigt for Contrahentens Tillid
i denne Sag fri at være.

Med Hensyn til den af Hovedtanten,
Kjibmand & Tørgesen nedlagte Paastand om Er-
statning for forspildt Laæfirkerie, saavel som
af Contrahenten om Erstatning for Opbevaring
af de til Firkieret hørende Redskaber, afvires
Sagen. Processens Omkostninger afhøves,
Udi Salarium tilkommer de befalede Sagførere:
Sysselmand J. Gudmundsson, og Sysselmand og Herred's
dommer Th. Gudmundsen, hver for sig 6 Rbd. 8 S.,
som udtredes af den Kongelige Islandiske Jordlovs
Kane.

Rettens Jøner

Christiansen

cont.

H. Hendrichsen

Th. Thurnvold

Udskriftens Retskynd

Udskriftens Skrivener

cont.

Waldemarsson
Borgarinn 24/10/19

Handwritten text on a small fragment of paper, possibly a signature or name, with a red wax seal residue.

copie.

Dom.

Utsagt i den islandske Landsoverret den 31 Marts 1851.

Den Nævnings af 10 Octbr. f. dt. gængende Byfogedmand Lovenon, ifølge
Wistambauds afren Trampes Ordre af 3 f. M. nu inden Gullbringu og Kjosse Byfogeds
Lovenon den 24de Octbr. 1849 udsagt Dom i nu Dag, som varfarer mellem den konge-
lige Kasse og den nu, og Justitsens Byfogedmand D. Thomsson og den anden Side, om
gængende om og forvidt Forpagtningen af det gamle Majestæt Kongen tilførende Lagaf-
skarin i Ellidaam eller den særskilte Lagabo i Hærfarna af Reykjavik, og til Medvæn-
den af bændelne Fiskarin, berettiget til Adgang til fløen over den til Jordene Bustadir
og Artun tilliggende Afsnit: hvilke Jorde ere Justitsens Gædome: samt til at tage den
Jord og Waare, som ere forvønde til fløens Nydning med Fiskarints Afbruyttelse, og bændel-
ne Jordens Afsnit, hvilke Byfogedmand ved ovennævnte Medværelse ere udfjorte
derfor: at ingen Adgang til fløen indenfor Afbrøvnia eller anden Afbruyttelse af
Justitsens Afsnit til Lagafskarints Drift, tilkommer Forpagtningen af Fiskarint, ligesom
Forpagtningen for den i alvigtige Tommer Hærfarna Afbruyttelse er blæven dømt til at
udvæde Forpagtning til Justitsens eller uwillige Wænde Kjøen, men Kjøens for
den udfjorte. — Denne Dom er, efter Justitsensministerens Ordre af 10 Mai f.
dt. af Wistambauden, som ovenfor bemærket, foranstaltet indaakt for Landsoverretten,
for at den for fremlygt allernædigst Kongens Lovgivning af 3 Octbr. f. dt. og gængende
den gængende Medværelse for at den udfjorte, forsvaret den udfjorte at forpagtningen
drift af 1 Juli 1849, for den Lagafskarints Forpagtning er at den for Adgang til Lagabon over
den tilførende Jordens Afsnit m. m., hvilket Drift Staten gængende Hærfarna i alle
dets Ord og Punkter samt den kongelige Kasse tilførende Hærfarna Lovgivning af Kjøens
Lagafskarint for Justitsens, som derimod for gængende Medværelse Hærfarna,
samt som tilførende Kjøens Lagafskarint med 130 Rdder m. m. —

Det er in Confesso, at Jordene Bustadir og Artun, som tilførende gamle Majestæt Kongen
ere ved Kjøens af 30 Septbr. 1837 og 8 Novr. 1838 udfjorte til Private, og at de senere under
8de Octbr. 1848 ere blæven Justitsens Gædome. Det er ligelædes in Confesso, at Lagafskarint
i fløen Coastionis, som, efter fremlygt Situations kort, ligger imellem bændelne Jordens Afsnit
den, og i Novr. 1838 efter Wistambaudens Ordre foranstaltet bortforpagtet for kongelig
Kjøning, inden at den fremkom fra vedkommende Jordens Side nogen Justitsens imod
Bortforpagtningen af Fiskarint, eller Hærfarna om Medværelse i samme. Val fremkom den
særende for af Jorden Bustadum under den 1ste Section af Fiskarint den 27de Juni
1838 med Justitsens imod Fiskarints Afbruyttelse for gamle Afsnit, men umiddelbart derefter

Den 10 Juli f. A. foreslått som samman Fudsigelse som grundat för hans Vid, og Fiska-
rint blev detsamma drövat idan nogen Gænder var medkommande Jordens, indtil Fudsera.
In i Aaret 1848 var kommen i Lapidalle af Jordana, da som, Høttende sig over de Høtt
i de første Hjøder, at Jordana varn offendend med alle Rattigfader og Jarligfader til
Lands og Vands til yderste grundsa til fuldkomne færdomsraadigfad, framkom med den
Kraftend, at Foryagterne af Lagafiskeriet, i flonun, forvæne færdn det til at gæstve over
disse Jordens grundsa for at komme til flonun eller til at tage Jord og Vann til flonun Ly-
demning til Lagafiskeriet. Dint gaa bemalthe Jordens grund, hvilket forvæledigade over-
nevnte Foyndforretning af 7 Juli 1849 som foreskude dunn Fudserates Kraftend som in-
grundat. — Det første, som af det for framstillade fritiske Forsold med Vikersfad kan
indlades, er at Ratten til Lagafiskeriet i Ellidaam ikke er fra hans Majestet, Kongen
blevnt offendat tilligemed Jordens Bustader og Artun, ligasom det er constateret, at de
oyriudelige Hjøder og tidlige Lapidalle af bemalthe Jordens aldrig fæve gereret sig som
fæve eller Fudsera af ottuarente Fiskeriet. Hvor Fudserate derfor nu inhareret, at
Fiskeriet er med Jordens gævat over til fæve, som mangler dunn fæve Kraftend
tilstrækkelig gjæmmel; thi foruden at den kommer i Noid med fæve Primitive, som
blot gik ud gæve, at Foryagterne af Fiskeriet ikke var berettiget til at gæstve til flonun
over fæve grund, eller til at tage Jord og Vann til flonun forvæde Lydemning samman-
stede, imodsiges det tillige af den Samfundigfad, at som for iøghat at fæve Lagafiskeria-
ratten ^{i flonun} kjøbt for nu bestemt Vinn. — Det er og nu følge af Dagens Natur, at Fudsera-
te ikke kan fæve anden eller fæve det i den ommalde grundsa, med de tidlige
fæve af disse Jordens best, og da det er aværet, at disse ingen deudal tilagnde sig i
Lagafiskeriet Questionis, kan Fudserate, som er gævat ind i dæve Ratsforsold, disse mindre
med nogen grund nu tilagnde sig samman, som de til fæve skata Lævedagelproviimenter
ikke bestude at fæve brugt Høttkæne "alle Jarligfader og Rattigfader til Lands og Vands"
sæve val Høttkæne "til lands og Hjøder" /s: til Lands og Vands/ eller "lands og Landvægtjæve"
/s: land og Landets Mytte/ eller endelig "med øllum flunindum og vattindum, /s: Jarlig-
fader og Rattigfader /s. — Men naar det er afgjort, at Fiskeriet i flonun ikke tilkommer
Fudserate i fæve af fæve af Jordens Bustader og Artun, som vilke dunn det for varnt
offendat som fæve bestilt vordforagtet for kongelig Angning siden 1756, følger endvidere dæve,
at dunn Fiskeriet indvædigum mera tenkes at existere i det Amfang og under de For-
sold, som fæve til dæve Lagrab, betragtet som fulstændig det, og dertil fæve uimodsigelig det,
at Ratten Hænderne fæve nu fri Adgang til flonun, da dæve er vafævelig forvædet til
Rattigfaders Hjøder. Hvor derfor Hænderatodomenne, iøvrigt under Hænderindalle af
Rattigfaders fulstændig existents er kommen til det Resultat, at Adgangen til flonun

bör vera Forgygðarvan af Fiskerirættisgjafum i samunum forunnat uðan for Alfarsamun, Hjórnun
 ekki rættar, and at den dærað for, Statúrak, noget, þou mad nu þarðan dæraðkjundalfr ekki
 ladar sig forun. — Dattu Rafulat ar ekki framulak i da vorunarförk Adhyk i da forþa Hjórn
 og andun mindra i da þunna, þfi dat ar indlyfunda, at da nöðvandigra mun þofþann mad da
 Limitation, þou þiu dæraðkjundalfr af Fiskerirættisgjafum skilnaðalfr mad þofðun mad þou, og arvali-
 gan þiuðar dattu Rafulat i dat vorunarförk þatþika þofþol, þou i dæraun 1838 til 1848 þar
 þiuðat mad unllan andkomunna þofþara og Forgygðarvan af Fiskerint i þvan Questionis. Dat
 þralda af Landvörðunna andagan Rafulat, at Forgygðarvan allar þofþarvan af Lagafisker-
 rint i Allidam mun þou da þofþouðar Adgang til þamalda Fiskerint Advalfr og drit, var
 þofþun Þastadit og Artona Admarkar og Aþrud þafþyðkar andalig mad dæraðlogia af Landþouna
 Þonsþogen Lb: 42 Cap: ifölgn þuikau da, þou þar þattar, þau dæra þiu dæraðvar þofþa var
 dærað Markar. — Þou dat andak Þofþyðmaral angavar, ou Forgygðarvan þau þilkounn
 dættigþat til at þagn Þann og ^{þou} Aþrud þou da andalda þofþar Markar til þvan dærað
 eing, þar þauðat dat þyðna þou nu þarðan dættigþat þofþa þofþar i þafþarun þofþouðar var
 þofþa þofþar, ligþou dat og þou þuðna þauðat, at Forgygðarvan mun þuðna þuðna þatta Mark-
 rinal andalfr, þou þou, mun andar Localitætan sildar dat þofþa mun uðarþouma-
 ligt og uðdarþouligan ^{andalfr} þafþarint þou dat þatþat, aldals þatta af dættigþing. Man þou
 dat þofþa angavar, da þyðna þvan Loþþadar i da iþlandþka Loþþingun analogice at þuikau
 Lagafiskerint Forgygðar þat til at þagn dat nöðvandigra Materiale til Lagafiskerint Advalfr þou
 þilþrandþanda Aþrud, þralda þyðþunna þonsþou Lb: 22 Cap:, at da, þou vil indþagn þiu þou
 var liggar þou nu andar Aþrud, mad at Þann þofþa, ar þatþigþat til at ogþyðna þunna til
 Aþrud þou da andalþanda þannada Markar, ligþou og þou þunna Lb: 42 Capitel: þuikau
 at ogþyðna Aþrud þou þou þannad Mark, til þar at ogþyðna dærað var Moradþar til og þou anga
 þattara. — Man uðþat dat þralda mun þilkounn Forgygðarvan dat þound til þofþouðar þofþa
 Adgang til þvan andar þofþarunna Markar, þou til at þagn da andaligan þou Admarkarun
 þann og þofþa til þvan dættigþing, þou þou þou andalþanda indþouma þofþan dættigþat
 i at þofþan andalfr, mad þou andalfr nöðvandigra ar til Lagafiskerint Advalfr, ligþou þofþarun
 mun þilkounn i þofþarunna þouþanda nu þilþouman þofþatning andar uðaliga Mark-
 Advalfr for da Marka þou dærað þou andalfr, þuikau, ligþou þou þou af da almindaliga Lag-
 þou andalþatning, þauðat dærað af da andalda Loþþadars Analogi. — Val þou
 dættigþatun þouþat, at þoumun i þvan ekki mun þofþouþa til Private mad þou andar
 andalþalfr, i þofþa þofþa Forgygðarvan alþou mun þou þou þou þou þou þou þou þou þou þou
 þou og þou andar andalfr dættigþat til þvan dættigþing uðan at andalþar til þofþarun. man
 X da þoumun andalfr þouþandig þouðou ar, man þuðna at andalfr af da andalþar Mark-
 X kar, og da i Hjórnun ekki andalþaligan ar þouþouþa da andalþiga dættigþat allar dættigþat
 X þou, þou andalþar, þou þou andalþar andalþar dættigþat af þou andalþar, andalþar at
 X andar andalþar andalþar i dættigþat. — Forgygðarvan af Lagafiskerint vil þralda andalþar

at tilbidsun Lathgaf þess til at þann fornödan fri Adgang vort Indherats Markur til
Fiskerian for der at kunnur idöna Fiskerian þou til at tage þau þau Aldmarkur þann og þou til
þann Adnamning, man detta þetta imod nu fuldkommen Erstatning efter uwillige Mands Skjör, þou
for Underretsdømmun blivas at forandra forþarvidt þau þakjandur Forpagteran Lat til at betæde
Indherats Adfund idönafor allfarannin, nuu forövirigt vort at þadæpta og in Specie und þessu til
þau Forpagteran idöna forstatning. — Processus Ankestninger þou for þann bliva efter dæstau
dæstævna at ofþann. Lat Bysselmund Swenson tilkommandu Salair, þou bestammas til 10 R. S.
adredes af Kongens Røst. — Indherats þakstaud i Tudeg af 20de Januar i þess om Morfizi-
ation af nogle af Bysselmund Gudmundsen i Þrisvalþa af 7 Juli þ. d. til þessantæ þægtæ Alder-
dæstæ, findes ingun Adledning til at giva Mæstæ. — Val for Underretsdømmun þau þæ-
gtæ til þakjandæ i nu langnu æt, and þau lovþakstæ, man þau þau þou þou þou þou, at
dættæ þævöræ þau nu þau utilvægnælig dæstændæstæ, þou vil þau ikkæ vort at drægtæ til dæstæ
dæstæ.

Þau þæsalæda þægtævalþa þou vort þann þou vort forþarlig. —

Þi kjendes for Ret:

Forpagteren af det Kongen tilhørende Fiskerie i Allidaaerne, bør, som saadan, vore beretti-
get saavel til at have fornöden fri Adgang til bemeldte Elv over de Indstævnte Fjötmand
L. Thomsen tilhørende Forde, Bæstædir og Artans Grund, samt til imod en fuldkommen
Erstatning efter uwillige Mands Skjör, at tage paa disse Gaarders Udmarker Stene og
Grönsæver til Elvens fornödne Opdamning. — Hvad angæer den Forpagteren af Læsefiske-
riet idönte Erstatning og Processens Omkostninger ved Underretten, bør Underrettens Dom
ved Magt at stande. Processens Omkostninger her ved Retten ophæves. I Salair til Byssel-
mand Swenson adredes af den kongelige Klasse 10 Rb. —

Lat udskrivent af den istændige Landoverrets Domyrretol.

Apbyr 48 - Firtye og Otte
Skilling r. S.

Jon Petursson.

Jon Petursson.

Dr. Cypriani Rigtig indfær
Thomson

þann tilfærta Hons Majestat Kongen, núu með Stjóðer of
 30da Sept. 1837. og 8da Nov. 1838. affæddin til Private, og ut í
 dæmist undir 8da October 1848. núu blánu Jafþórnars Eiddom,
 þat nu ligaland in Conesso, of Lagafiskavint i Elen & Cöon
 stion, þau, oflan foruþlygt Situationskort, líðnu innlanu
 bændlar Jandur Grændu, nu i Arant 1838. oflan Roffuæruæru
 Indur foruþlygt hordfurguþt for kongelig Konging, undir
 ut ínu foruþlygt þau undirbændlar Jandur Síðe og nu
 Jafþórnar innur hordfurguþtingu of Sitkavint, allan
 Jafþórnar og Arant i þann. Núu þann þau undirbændlar
 Cion of Jandur Þudstodum undir 1da Auction of Fiske,
 við 27da Junii 1838, und Jafþórnar innur Sitkavint
 Ofbrugðlygt for þau Grænd, nu undirbændlar ínu oflan
 und 26 Juli p. Ar. foruþlygt for þann Jafþórnar þau undir
 þau þau Síðe, og Sitkavint þau undirbændlar undir undir
 og nu Jandur þau undirbændlar Jandur, undir þau
 þann i Arant 1848, nu þann i Lofiddu of Jandur,
 þau þau þann þau þau undirbændlar i 1da Stjóðer, ut
 þann nu affæddin und allu Roffuæru og Jafþórnar
 til Land og Raud til yðru Grændu til fulthannuþ Cion,
 dæmraðighod þann und und þann, ut foruþlygt
 of Lagafiskavint i Elen, þann þann þann þann til ut þann
 nu nu þann Jandur Grændu for ut þann til Elen allan til
 ut þann þann og þann til Elen þann þann til Lagafiskavint
 Drikt þau bændlar Jandur Grænd, þann þann þann þann
 undir þann þann þann of 1da Juli 1849. þau þann þann þann
 Jafþórnar þann þann þann.

Þat þann, þau ut þat þau þann þann þann þann þann
 und Sitkavint þann undir, nu ut þann til Lagafiskavint
 i Eiddomum i þann nu þau þann þann þann þann affæddin
 þann þann þann þann þann, líðnu þat nu constaterod
 ut þat og undir þann þann og þann þann þann of bændlar Jandur
 undir þann þann þann þann þann þann of þann þann
 Fiskerie. Núu þann þann þann undir, ut Sitkavint

Þið kyndes þar Rét:

Mikelsbrunnur

Joungfrúna af dætt. Þorgens tilfærnuðu sitkinn is Ellida
 aðerme, bær, þau þauðau, moun bærthigt þauvali. Sil. ut þaua
 þauvöðius þui Öðgung til bærvaldið Elv urru. in þauþærnuðun
 Þálmund. Þ. Þrombom tilfærnuðu þauðun Þuþoladun og þuðun
 Grund, þauð. til iund un faldkunnun. Erðstakning aftur unilliga
 Maund Stjón, ut þau þau þu þu þauðun. Utunur þau þau
 og þauð til Elvun þauvöðun. Þuþauung. - þauð ungeru þu
 Joungfrúna af Lagfittun. idun. Erðstakning og Þroccuþau
 Þuþauungun unð Utunurþau, þu Utunurþauð. Þou unð
 Mugi ut þauð. Þroccuþau Þuþauungun þau unð Það þu
 agþou. Þ. Þolun. til Þuþuþuun. Þouþau. idun. ut þu
 Þouþuþu þuþu. 10. Þuð. -

#

Þuð. utþuþuun. ut þu unillika. Þuð. Þuþuþu. Þouþu.
 þuþu.

Jou Þouþuþu

Gulþu 484 - Þuþuþuun. og Öþu.
 Þuþuþu. Þ.
 Jou Þouþuþu.

#

Þuþuþuþu. ut þu þuþuþu. Þuþu

Þuþuþuþu

dar
farrar
lar
lunds
williga
ur
lurs
essao
ad
ur
lurs

[Handwritten mark]

pro₂

Udvalgt af
Oversættelse ind i tryk af 1851
for danske Museum fra Alþing
Arbejdskomiteen af Bændur og Arður

Frjáltsdag

UDSKRIFT

af

Høiesterets Domprotokol

i Sagen N° 112/1883.

Jørgensen, advokat Páll Leirvæn
og hans Søn og Sønning

Selskabet Th. Th. Thomsen

1. Aflysning ved Tjós og Gull.
Gullinga Tjós, 10. Februar 1880.
30. Decbr 1879 med den islandse
Landsdomstol den 3. Mai 1880 og
i Jørgensen den 8. Mai 1883.

Det Kongelige Brev af 19 November
1880 om Jørgensen omgjort til
at tage samme sag under Paulsen's
navn og at den af Jørgensen maatte
beskjedes i et af indgjøre summa
appellabile.

Den indsendte man antager, at
Selskabet ifølge Kongeliges Brev af
11 December 1853 fast. Artikler
anbringa i Indgjøre i Ellida.
Hver god nu i Brevet med samme
indtagant af Indbringning af den, inden
at den omkom til den, som den
Gjærdens Brev den medfælle sig

Íslandsstjórnunni til 10 Lónna og nið
viðfalda und Gómunandi. Lönunna
Lóssa. Fær mæð þessu undir
Tegnum Vindspinnings, þessu
þá und þessu undir þessu
Tatarinn.

Þið fjöndi þessu
Hans Theodor August Thomassen
bótil Seltjarnarnes Tegnum Lónna
mæð Lóssa bótil 10 Lónna, þá
undir þessu og Tegnum Vindspinnings,
þessu þá und Landbæna
rættu þessu þessu þessu Tatarinn
þessu Tatarinn til Adventur
Levinsiu og þessu þessu þessu
60 Lónna til þessu.

Först í þessu þessu den 8 Mai
1883

Carsten Tegnum Vindspinnings
Lóssa

Þingskjal

UDSKRIFT

af

Høiesterets Domprotokol

i Sagen N° III/1883.

J^o Jónsson, advokat hjóls Leirvissu
eftir Longl Longfalning

J^o Jónsson
Siltaltr G. G. Th. Th. Thomsen

þrágt und Þjófar Gull.
Þringa Þjófar Gull.
Þu 10. Okt. 1879 og þu þu
island þu Land. Þu þu þu
þu April 1880 og i Þu þu þu
þu 8. Mai 1883.

Þu Þu þu þu of 19. Febr.
1880 og i þu þu þu þu
at þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu

Þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu

innallan Lögumátturinn í Lögáttunni
Lagadýfrun í Ellidaáævi í 3. b.
nu þá þóttu, að þu Lög af 9. Jún.
nuð & gæðu þar þessu
ígjörnum, með þessum síð. Þó.
blissanda nuð, að Lögáttunni nuð þó.
þið þu þóttu þessu Lögáttunni
þóttu, þessu þessu þessu þessu.
nuð þessu þessu þessu þessu.
þessu þessu þessu þessu.

Þessi þessu þessu.

Landsráðgjafi þessu þessu
þessu þessu. Þessu þessu
Lögáttunni og þessu þessu
í þessu þessu þessu þessu
þessu þessu þessu þessu
þessu þessu.

Þessu þessu þessu þessu 9. Jún. 1883

Þessu þessu þessu þessu.
þessu

Þessu

1.

Utskrift
úr
dómabók hins konunglega yfirdóms á Íslandi.

Á 1882 mánudaginn 16. janúarmán. var í
hinum konunglega yfirdómi
í málinu N° 19/1881 Semundur bóndi Semundsson

gegn.
Laugmanni H. Th. A. Thomson

Loftum upp viðlátandi

Dómur:

Met dómi, sem Loftum var upp í aukarjelli
Gullbringu og Skjósarsýslu 9. dag ágústnánastar
f. á., var Semundur bóndi Semundsson á Ellita-
vatni dómur til að greiða Laugmanni H. Th.
A. Thomson, sem reður verkum í Reykjavík, skata-
og kostnadarbætur fyrir rof og skemmdir á
laxabúðum og laxgördum hans í Ellitaánum,
144 kr. 62 aura, bætur fyrir rýð á lánstrausti
eftir mati þveggja dómkvaddra óvilhallra manna,
met helming þeirrar upphósta, er menn þeir
ákvöðu, þó ekki meira en 500 krónur, og 30 kr. í
málskostnað. -

Þessum dómi hefur Semundur bóndi
Semundsson, eplir að hafa fengið uppreisu,
skotið til yfirdómsins með skrefum, sem dag-
sett er 15. septembermánu. f. á., og krafist, at uddir-
jettardómurinn verði dómur ómerkur, eta
þá at verða dómur álsýku af Eðrum og Eofnum

Laurmannus Thomsons, en að Thomsen verði
 gjört að greiða allan af málinu löglega leiddandi
 kostnað fyrir báðum rjettum með einhverju
 nægilegu. Hinsvegar hefur Thomsen Laurmannar
 gagnáfrýjast framan um getnum aukarjettar
 -dómi með stefnu, dagssethi 31. októbermån. f. á, og
 krafist, sumpart, að undirjettardómurinn verði
 staðfestur, sumpart að honum verði beytt þannu-
 -ig, að aðaláfrýjandiinn verði dæmdur til að
 greiða gagnáfrýjandannum 644 kr. Þaura í skata-
 -bætur og allan málskostnað fyrir undir- og yfir-
 -dómi með 100 kr. eða einhverju nægilegu.

Tildrög þessa máls eru þau, að 30 menn, og í
 þeirra lölu aðaláfrýjandi, fóru 25. júlí 1870
 upp allar lasaristur gagnáfrýjanda, þó er hann
 hefur í Ellidaánum, nema 1, skemmdu þó að
 mun, og brutu að nokkru leyti niður eða felldu
 lasagarta hans. Höftu þessir menn helid
 sig saman um að fremja ofbeldisverk þetta.
 Að ummu oerki tilkynndu þeir landshöfð-
 -ingjanum yfir Íslandi aðfarir sínar. Þar
 sitan höftast sakamál á hendur þeim fyrir
 þetta, en það hefur einn ekki hlóid fulluadar
 -úrslit; en gagnáfrýjandiinn höftast mál
 gegn 2 af þeim, sem að verðinu voru, sem sje
 aðaláfrýjandannum og Kristni Þonda Magn-
 -ussyni í Engsey, silt málid gegn honum þeim,
 til bóta fyrir skata þann, kostnað og ryrd

á lánstrausti, er hann hefur beðið af verkunni
 hinna 30 manna, og krafðist, at hvor þeirra
 gæti dæmduð til að greiða hinum helming
 allra bóta svo og málskostnað allan. -

Þalur þó, sem gagnafyrjandinn þannig
 hefur krafðist, eru:

1. Helmingur vandkostnaðar til 2^{ja} manna þá
 25. júlímánu til 1. septembermánu. 1879. 60kr. 80^a.
2. Helmingur kostnaðar vit aðgjört á
 veidivjðunum 40 - 50
3. Hálftur veidimissir dagana 25., 26. og
 27. júlímánúadar 1879 43 - 32
4. Þyrft á eign og lánstrausti, 1000 kr., helm-
 -ingur þaraf 500 - a

Samtals 644kr. 22^{anna}

Stalápfyrjandinn hefur byggt kröfu sína um
 ómerktingu undirbúsins eta síðru sína fyrst
 og frumst á þri, at með þri að allir þeir, sem
 at listubrolinu unnu, gjörðu það í fjelagi, og
 þannig vdu jafu valdið að þri, þá yje salar-
 fjelag (litis consortium) með þeim, þeir yje
 að þri leyti sem einn maður, og þri hefti
 gagnafyrjandinn átt að höfta mál gegn
 þeim öllum í einu, eta, úr þri hann að
 einu höfðaði mál gegn 2 þeirra, þá hefti
 hann átt að höfta það mál gegn báðum þeim
 í sönnuningu. En einu og þessar molbáner
 stalápfyrjandaus ekki geta valdið ómerkingu

undirdómurinn, þó þor idra á sökum byggjar,
 þannig hafa þor heldur ekki sem sjávará-
 -stætur vör með at stjórnað, þú einn og atur er
 sagt, þá er hjer at róta um skatabelur fyrir verk,
 sem margir menn höfðu leidd sig saman
 um at vinna og unnu í sameiningu, en þess
 at sagt verði, hvað hver einstakur þeirra vann
 at þú, en af þú leiddi, at hver einstakur þeirra,
 sem at verkinu voru, ber fulla ábyrgð á öllum
 þeim skata, sem af verkinu hefur hlótið. Með
 þú at gagnafyrjandann var heimilð at
 selja hvern einstakann af þeim, sem at heilu-
 -brottinu voru, til fullra bóta fyrir skata
 þann, sem af þú hlaut, þá var honum
 einnig heimilð at selja hvern þeirra um svo
 miklum hluta af skatubótunum, sem honum
 leisti. Þar at þú er vitanlegt og ómótumalð,
 at gagnafyrjandi er eigaandi at veidivjelum
 þeim í Ellidaánum, sem ríftur voru burtu
 25. júlí 1879, eins og hann líka er bótur laud-
 eigandi og veitarigandi á þeim vörð, þar
 sem veidivjelaðar voru, og með þú þat bótur
 er alþunugt og unda jafn at atalafyrjand-
 -annum hjer fyrir yfirdómnum, at hann
 var einn í flokki þeirra manna, sem löðu
 sig saman um at rífa þessar veidivjela-
 -ur ánum, og sem þannig endu þessa alþun-
 -tuna fjumefudau dag, og eittan ljólu verkinu

5
opinberlega á hendur sjer, þá getur hann ekki
Emissi, hjá að gjalda skata þann, sem af verk-
inu hefur hlotið, að tvo niðlunum hluta, sem
gagnafriðjandi krefst.

Þegar þá kemur til þess að meta skata
þann, sem tekið hefur af listubrotinu 25. júlí-
mánu. 1879, og sem gagnafriðjandiinn, eins og
áður segir, hefur lalið alls 1289 kr. 24a., þá
ber þess að gata, að þar sem hjóren fullna-
-ad, að þannu hefur verið afriðis verið á eigu
gagnafriðjandaus, svo að hann hefur hedit
þjón af, og að atalafriðjandiinn á að vera
ábyrgð á þessu fjóni, þá verða ekki heimtatar
hinnar fjöllu sammanis af gagnafriðjand-
-annu fyrir upphæð hvers einstaks liðs
í skadabótalöfu hans, heldur aðeins, að
hver þeirra mun sig eja estileg afleiðing af
verðinu, og að upphæð þeirra eja sennileg
og samgjörn, sbr. L. 5288 og opud byjts
28. marz 1800, 2. gr. - Yfirðinurinn verður
þannig að vera undirðinurinn sam-
þyðlurum:

1. að Eotnastur vid að halda 2. vartmeim
vid veidivjelar gagnafriðjanda i Allitran-
-um þá þu að þör voru rifnar úr 25. júlí
1879 og þau gættil að hann lók þör algjör-
-lega upp 1. septbr. nesi á eptis, eja estileg af-
-leiðing af listubrotinu, og eins og þat er
alrunuugt, og þu óniótumalaulegt, að

Kostnaður þessi átti yfir stað, eins og upphæð hans í alla staði samgjörn;

2. að kostnaðurinn til að gjörðar á veidigjöldunum og við að selja þor niður aftur yfir bein afleiðing af kistubrotinu, og þar sem kostnaður þessi er metinn af Lóvilkollum, dómkróddum réttum, þá hafi gagnafriðjandinn þótt fullnaðgjandi tönnu fyrir upphæð hans, án þess að þat, eins og þjer skendur á, gæli. Enn til greina þótt aðalafriðjandinn ekki séri kraddur til að vera við staðinn við skotunargjörðina eta þá er matunernirnir voru útnefndir í gjöttunum;

3. að veidmissir þá daga, sem lita frá þriðri að Eisturnar voru ríftar upp og þar gæti til þor voru settar niður aftur í árna, einnig yfir bein afleiðing af kistubrotinu, og að gagnafriðjandinn þriðri einnig beri endurgjald fyrir hann, og þar sem endurgjald þetta er selt eftir metaltali af þriðri, sem veidit hafa þóttu dagana tvö undanfarið ári, þá verði ekki eftir atvikið heimduð þekari sömnum um upphæð þessa.

Sto þriðri er loka snertir hófu gagnafriðjandinn um belur fyrir rýrnun á laustra, þá verður yfirðunurinn einnig að vera á sama mál og undirdunurinn um þat,

at gagnafriðjandanum beri slíkar bólar,
 því at það er augljós, at þegar eius arðeign
 eign og laxveiti gagnafriðjandaus. Ellita-
 danum verður fyrir þríföldnum árásum og
 þremur dómum, þá hljóti það at fella hann
 niðr i votti i augnum manna, og af því er
 aplur eðlileg afleiðing, at láustrauk hans
 fyrir þá eðs hlýtur at rýma, og því þennar, seín
 hann er Eucymadur, verður yfirdómurinn
 einnig at vera því saudinnu, at upphof þess-
 ara bóta verði láðinn vera Einnir undir meati
 2da dómtráddra, óvilhalla manna, er ségn
 vera á, þó neá þinn ekki meiri vera en 500
 Eönur.

Saudinnu állu því, meá þá framantalið,
 ber at staðfesta undirjettardómnum, einnig
 at því áliði hans um málskostnað merkis,
 og ber atalafriðjandanum saudinnu þessum
 instilinn málsins einnig at endurgjalda
 gagnafriðjanda málskostnað fyrir yfirdómi,
 er virðist hafilega metinn 30 Eönur.

Því dæmist rjett at vera:

Undirjettardómnum i máli þessu skal öraskað.
 I málskostnað fyrir yfirdómi greiði atalafriðjand-
 -inn, Samundur bóndi Samundsson, gagnafrið-
 -jandanum, kaupmanni H. Th. A. Thomsen, 30 Eönur.

Dominum at fullnægja innan dritna frá lög-
 -birting hans undir aðfor at lögum. -
 Jón Petursson.

Þjött ritad yfirlis dómabólunnar
vottar

[Signature]

Rekluum: Nr. = ein

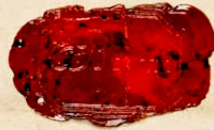
Einna. Borg.

[Signature]

Ár 1882 þann 4 mars hófum við undir skrifadur Stefni vottar
í Sölyannar nes hreppi birt þannan skrifadann dóm bóndanna
Sæmundi Sæmunds síni á Elduvatni persónulega á þann
lög heimili þetta vitnum við í kaupti ummíns eids með
undir skrifudum náðnum og hjá eittum sigurðum

Ingjalduve Sigurðsson

Guðmundur Björnsson

Birtingarlaun	1 - 75
Skilupeningar	2 - "
	<hr/>
	2 - 75.

N° 2

Samtengt í fjárfestingu á Kyrrum og Gullkúru-
Kólu; 23. febr. 1885

[Signature]

Útskrift

in

dómabók hins konunglega yfirdóms á Íslandi.

Á 1882 mánudaginn 16. janúarinn var í hinu konunglega yfirdómi í máli n° 18/1881 Kristinn bóndi Magnússon

gegnaður
Laupmanni H. Th. A. Thomsen

Erteinn upp í voláaudi

Dómur:

Með dómi, sem Erteinn var upp í aukajetti Gull-
-bruggu og Njósarreyðu 9. dag á júlí mánu. f. á, var Krist-
-inn bóndi Magnússon í Enguý dómduð til að
greiða Laupmanni H. Th. A. Thomsen, sem reður
verklun í Reykjavík, slata- og Eostuástarbelur fyrir
rof og skemmdir á laxaliskum og laxagóðum
haus í Ellidaánum, 144 kr. 62 aura, belur fyrir rýmnu
á lántrausti gler máti 2te dómkraddra óvilhaltra
mannu með helming þeirrar upphæðar, er þeir
menn álduðu, þó eðli meira en 500 krónur, og 30 krónur
í málskostnað.

Þessum dómi hefur Kristinn bóndi Mag-
-nússon, eftir að hafa fengið uppreið, skolið til
yfirdómsins með stefnu, sem dagsétt er 15. september
mánu. f. á, og Erteinn, að undirþjeltadómurinn
verði dómduð ómerkis, eða þó að verða dómduð

áslýðu af Eðrum og Kröfum kaupmanns Thom-
 -sens, en að Thomsen verði gjótt að greiða allan
 af málinu löglega leiddandi kostnað fyrirbættum
 gjellum með einhverju nægilegu. Hinsvegar
 hefur Thomsen kaupmanns gagnafrið þátt þannan
 um getnum auðajettardómi með stefnu, dagsettri
 31. Októbermánu f. a., og Erafirð, sumpart, að undir-
 -yettardóminum verði staðfestur, sumpart, að
 honum verði heytt þannig, að ataláfrýjandiinn
 verði dæmdur til að greiða gagnafriðjandannum
 644 kr. Klausa í Skadabætur og allan málskostnað
 fyrir undir og yfir dómi með 100 kr., eða einhverju
 nægilegu.

Tildrög þessa máls eru þau, að 30 menn, og í
 þeirra lölu ataláfrýjandi, lölu 25. júlí 1879 upp
 allar laxadætur gagnafriðjanda þess, er hann
 hefur í Ellidánum, nema 1, skemmdu þess að
 mun, og brutu að nokkru leyli niður eða felldu
 laxagarta hans. Höfðu þessir menn beitt sig
 samman um að þenja ofbeldisverk þetta. Að
 unnu verði tilgundu þeir landsköfðingja-
 -um yfir Íslandi aðfarir sínar. Varsitan
 köfðat sáðanál á hendur þeim fyrir þetta,
 en þat hefur einn ekki hlótið fulluastarir
 -elit, en gagnafriðjandiinn köfðat: máli gegn
 2 af þeim, sem að verðinu voru, sem svo atal-
 -áfrýjandannum og Semundi bónda Semundi-
 -syni á Ellidavatni, sitt máli gegn þorum þeim,
 til bóta fyrir skata þannu, kostnað og sýman

á launshauki, er hann hafði búið af vörðunni
sinna 30 manna, og krafist, at hvor þeirra yrði
dauður til að greiða honum helming allra lóta
svo og málskostnað allan.

Natur þór, sem gagnafriðjandinn þannig hefur
krafist af atalafriðjandannum, eru:

1. Helmingur vaxkostnaðar til 2^u manna frá 25.
júlímán. til 1. septembermán. 1879 . . . 60kr. 80a.
 2. Helminguskostnaðar við atgjörð á vaxi-
gjelunum 40 - 50
 3. Hálfur veidmissir dagana 25., 26. og
27. júlímán. 1879 43 - 32
 4. Þýrnum á eign og launshauki, 1000 kr.,
helmingur þaraf 500 - a
- Samtals. 644kr. 62a.

Atalafriðjandinn hefur byggt töfu sína
um ómerking undirdómssins eta sjónu sína fyrst,
og þessu á því, at met því at allir þeir, sem at
vistubrotinu umu, gjörðu það í fjilagi, og þannig
vdu jafu valdið at því, þá eja sakarfjlag (litis
conserlicem) með þeim, þeir sju at því leyli sem
einn mætur, og því hefti gagnafriðjandinn átt at
höfta mál gegn þeim öllum í eina, eta, is því hann
adeins höftaði mál gegn 2 þeirra, þá hefti hann átt
at höfta það mál gegn báðum þeim í sameiningu.
En eins og þessu niðbáru atalafriðjandaus ekki
geta valdið ómerkingu undirdómssins, þó þór vdu
á röðum byggðar, þannig kafa þórheldur ekki einu
sjónuastædur við neitt at skyldjast, því, eins og áður
er sagt, þá er hjer at róta um eladabettu fyrir verk,

Sem margir menn höfðu leitt sig saman um
 að vinna og unna í sameiningu, á þess að sagt
 verði, hvað hver einstakur þeirra væri að þjá, en af
 því leiddi, að hver einstakur þeirra, sem að verðinu
 voru, ber fulla ábyrgð á öllum þeim skatta, sem
 af verðinu hefur hlotið. Með því að gagnafyrjand-
 -annum var heimilt að sækja hvern einstaklan af
 þeim, sem að kistubrotinu voru, til fullra bóta fyrir
 skatta þann, sem af því hlaut, þá var honum einnig
 heimilt að sækja hvern þeirra um svo miklu
 hluta af skattabótunum, sem honum leisti. Það
 þat mi er vitalegt og ómótunlegt, að gagnafyrjand-
 -inn er eigandi að veiduvélum þeim í Ellistaánum,
 sem ríftar voru burt 25. júlí 1879, eins og hann líka
 er burt laudigandi og veidareigandi á því tíðni,
 þar sem veiduvélar voru, og með því þat burt
 er allumugt, og unda jafn af atalafyrjandau-
 -num hjer fyrir yfirdröminum, at hann var einn
 í flokki þeirra manna, sem létu sig saman um
 at rífa þessa veiduvélar úr ánum, og sem fram-
 -líðudu þessa ályktun sína fyrirfudau dag, og
 sitan lýstu verðinu opinberlega á hendur sjer, þá
 getur hann ekki komist hjá at gjalda skatta þann,
 sem af verðinu hefur hlotið, at svo miklu hluta,
 sem gagnafyrjandi krefst.

Þegar þá kemur til þess at nota skatta þann,
 sem leitt hefur af kistubrotinu 25. júlí ári 1879, og
 sem gagnafyrjandinn, eins og áður segir, hefur
 talið alls 1289 kr. 24 a., þá ber þess at gæta, at þar

sem hjer er fullsannað, að frammið hefur verið
 afbeldisverk á eigin gagnafriðjandum, svo að
 hann hefur búið hjón af, og að atalafriðjand-
 -inu á að bera ábyrgð af þessu hjóni, þá verða
 ekki heimlatað hinar fyllstu sammanir af
 gagnafriðjandnum fyrir upphaf hvers ein-
 -staks lits í skatubótakjöfu hans, heldur á því,
 að hver þeirra um eigi sjá eðlileg afleiðing af
 verðinu, og að upphaf þeirra sjá sömuleg og
 samgjörn, str. l. 5-2-88 og opit bryf 28. mars
 1800, 2. gr. - Öfirdimurinn verður þannig að
 vera undirdómaraþann samþykktur um:

1. að kostnaður rit að halda 2 vörðum rit
 veidivjelað gagnafriðjanda í Ellitaánum
 frá því að þeir voru rifnað úr 25. júlí 1879
 og þannig til að hann tók þeir algjörlega
 úr 1. septbr. næst á eftir, sjá eðlileg af-
 -leiðing af kistubrotinu, og eins og það er
 allumugt, og þú ómóðulaulegt, að
 kostnaður þessi átti yfir stað, eins sjá
 upphaf hans í alla stadi samgjörn;
2. að kostnaðurinn til aðgjörta á veidivjel-
 -num og rit að selja þeir niður aftur
 sjá þeim afleiðing af kistubrotinu, og
 þar sem kostnaður þessi er meðinu
 af 2 óvilhollum dómkróddum mön-
 -num, þá kafi gagnafriðjandinn þeir
 fullnægjandi sömnum fyrir upphaf
 hans, áu þess að það, eins og hjer stend-
 -ur á, geti komið til greina, þótt atal-

- áfríjgandinn ekki veri kvaddur til að
vera við staddur við skóðunargjöftrúa,
eta þá er matsmennirnir voru útnefndir
í rjettinum;

3. að vitdimissu þá daga, sem líti þá þú að
Kisturnar voru rifnar upp og þangað til
þor voru settar aftur niður í árnar, einn-
-ig sje þeim afleiðing af Kistubrotinu, og að
gagnáfríjgandanum þú einnig beri endur-
-gjald fyrir hann, og þar sem endurgjald
þetta er selt yfir metallali af þú, sem
virdi hafi þónum dagana tvö usul undan-
-farandi árs, þá verði ekki yfir afviknu
þeimulud þekari þónum um upphod
þessa.

Að þú er lofs suerdir Eröfu gagnáfríjgand-
-ans um batur fyrir rýrnun á lánstrausti,
þá verður yfirþómunin einnig að vera
á sama máli og undirþómunin um
þat, að gagnáfríjgandanum beri sliðar
batur, því að þat er augljösh, að þegar einn
andinn eign og lasvird gagnáfríjgandans
í Ellitáinum verður fyrir þráfoldnum árs-
-um og sennuldu, þá hljóti þat að þella
þann nýgg í virdi í augnum manna, og af
þú er aftur sliðleg afleiðing, að lánstraust
þaus fyrir þá eðl hlýtur að rýrna, og þú
þann, sem hann er ácupuastur, verður
yfirþómunin einnig að vera þú sam-

-dóma, að upphæð þessara bóta verði látin vera
Lomin undir mati 2^{la} dómkraddra óvilhaltra
manna, er skyn bera á, þó uá hím ekki meiri
vera en 300 krónur.

Laundóm állu þvi, sem að framan er talt,
ber at starfesta undirjettardómnum, einnig
at þvi ákroðs hans um málskostnað snerdir,
og ber ataláfrýjandanum samkvæmt þeim
írskilum málsins einnig at endurgjalda
gagnafrýjanda málskostnað fyrir yfir-
dómi, er írðich hafilega metinn 30 krónur.

Þvi dómist rjett að vera:

Undirjettardómnum í máli þessu
skal óraskað. Málskostnað fyrir
yfordómi greiði ataláfrýjandinn,
Kristinn bóndi Magnússon, gagna-
frýjandanum, kaupmanni H. Th.
A. Thomsen, 30 krónur.

Dómnum að fullnægja innan 8
viku frá lögbirting hans undir aðför
at lögum.

Jón Petursson.

Þjett ritad yfir dómabóðum

rottas
Drimbjörnsson

Reitlaus: 1kr. = ein
Erona. borg.
Joh.

Ár 1882 þann 17 Febrúar hófum við undirskrifadur stefnuvottar í
Seltjannarvestreppi birt þrjú framman skrifadann elóm bondanum.
Krestin Magnússini á Engey persónulega á hans lögheimili
þetta vitnum við í krafti unnins eids með undirskrifunum
siöfnum og hjá settum sigretum

Ingjaldur Sigurðsson

Einir Björnsson

Þittlingarlam 75 aur
Mildupennigar 2 kr
2 kr. 75

N° 2

Frómlyst í fjátrúttar Engey
Kjarny Gullbringuvittu,
26. febr. 1882
Múliá þinn

Útskrift

ur

dómabók hins Konunglega yfirdóms á Íslandi.

Á 1879 hinum 30. júní mánu. var í hinum konung-
lega yfirdómi í málinu N. 9/1879 Borgari E. Egilssón
gegn
Kaupmanni H. Th. S. Thomseni

Erindið uppi sölalandi

Dómur:

Með stefnu dagseltri 8. ágúst mánu. s. á. höfðaði H. Th. S. Thomsen kaupmaður í Reykjavík mál gegn Egli Egilssón, borgara samastadar, til sekta, skatabóta og málskostnaðar útláta fyrir það, að Egilssón 31. júlí mánu. næst á undan hefti farið með 4 mönnum inn á löt hans að laxastum hans í Ellidaánum og þrátt fyrir forboð hans meðtúrnunar og þannig raskað þar friði og gjört áráð á eignar-
gjettingu og skata á laxveidinni, að Egilssón í þetta sínu hefti við kaft hölunar yrði bót um laxveidina og við þann mánu, or af Thomsens heudi kafti umboð til að fyrir-
bjóta allt það, or veidifridnum geti raskað, og loks, að Egilssón daginn eftir hefti í forboði Thomsens farið út af alfaravegi og inn á Thomsens eign, Ellidaár-
hólunara, án lýmets erindis og kallað Thomsen meðal annars varg, þegar hann slíjað Egilssón burt af sínu löt. Egilssón höfðaði aftur gagnsóðuarmál á heudur Thomsen og krafðist, að hann yrði dómdu

í sektir eta fangelsi og í málkostnað fyrir það,
at hann þ. ágúst f. a. hefti látið Evgenata fjóra
sitja fyrir sju (Egilsin) á alfaravegi í Ellitaar-
hólmunum, sem heftu átt að verja honum að
komast að yfirvaldinu, sem þá hefti verið staddur
þar og hefti líkað honum að mæta, og að
Thomseu síðan hefti barið hann (Egilsin) með
báðum höndum með digum reyrtung yfir
mjóhryggjum eftir fyrst að kafa stjaldat honum
og hrindid fram og aftur með knippiungum og
skotunum og margitreludrum skjorum til fjór-
anna að berjja hann og þannig með ofbeldi, högg-
um og sljúmum bað honum frá að gæta gjetta
sins við opimbera gjörd, er þar fór þann, hvar
hann var gjetta málstæði, svo kafi Thomseu
lols í sættaðum sínu og undir gjetta skerpu bænd
á hann ósannar sals og brýl við yfirvaldin.
Með dómi þessu, er upp var lictum í máli þessu
fyrir þegarþingsgjelli Reykjavíkur 12. Decbr. f. a.
er Egilsin dömdur í 20 Kr. sekt til fátæðra gjört
Reykjavíkur og til að greiða aðalsæljandanum
málkostnað með 15 Krönum, en málpartarnir
að öðru leyfi dömdur sýluir hvor af annars krönum
og kröfum. Þessum dómi hefur Egilsin áfýssid
til landsyfirgjettarinnar með stefnu dags. 23. Apr.
f. a., og krafist að verða dömdur sýlu af öðrum
og kröfum hins Stefuda í þessu máli, en
hann dömdur í hafilega sektir eta fangelsi
og til að borga allar af málinu leiddau og

Leitandi kostuad fyrir báðum gjellum eftir
máli gjettarinnu. Slíum stefudi hefur aptur
á mióti krafist, að undirgjettardómurinn verði
staðfestur.

Áfrýjandiinn hefur neitað því, að hann 31. júlí
f. á. hafi brotið að lagakistum hins stefuda í for-
-bóti hans og mólt þor, og sömuleiðis að hann hafi
hafi neim hölmurartyti í frammi við vartmann-
-inn, eta yfiskófuð gjóit þar neim öfrít eta skata
á laxveitinni, og þá neitun sína hefur hann sam-
-at með framburði tveggja vitna, svo að sakaraburð-
-ur hins stefuda gegn áfrýjandanum útaf líl-
-kellum hans við þetta keliðori, sem aðeins hefur
vitnisburð eins vitnis við að stýðjast, ekki verður
keliinn líl greina þar hann er ósamuður. Að
því er aptur snertis vidurign málsparhauma
dagum eftir, þá virtist áfrýjandiinn að vísu hafa
hafi nokkra ákallu líl að álita sjer heimilt að
fara inn á eign hins stefuda, Ellidaa'skólmannu,
en hinsvegar hafði hann stefudi, einnig á stóð,
fulla heimild líl að hanna honum það, og
varna honum þeir með valdi, þegar hann ekki
vildi láta að ortum hins stefuda, því að áfrýjand-
-inn hefur ekki samuad, að hann hafi verið kvaddur
líl að vera við staddur við skotunargjórd þá, sem
þas fór fram að lílklutun háffinaldsins, vör
að hann hafi hafi annað lílleggerindi, heldur
riteins að honum sem uppljóstrarmanni hafi
verið líllynd, að gjórdi allí fram að fara. Að
öðru leyli virtist það, er farit hefur málsparh-
-auma á milli þremur dag, eftir því, sem

fram er komið í Málinu, sbr. 41. gr. og grundvallar-
regluna í 221. gr. hegningarlögganna, ekki vera
þess eðlis, að það geti vart að þá hegningu, einnig
ekki heldur verður sjóð, að um neinu skata egi
að róta, er batur allu fyrir að komu. - Samliðrök
þessu ber að doma málspartana sýkna hvorum
af annars kröfum í þessu máli, og hlýtur þá
einung málskostnaður fyrir báðum rjettum að
falla niður.

Því dæmist rjett að vera:

Afrýjandinn Egill borgari Egilsson og,
hinn stefndi, H. M. A. Thomsen kaupmaður,
ega að vera sýknir hvor af annars kröfum
og kröfum í þessu máli.

Málskostnaður fyrir báðum rjettum
falli niður.

Jón Petursson.

Rjettarástýris Sjáboðinnu tallas

Þvíðinnu

Pétlaur; 50^a - júní
annar. Corq.
Höb.

Mining

Höfning
 af
 Jærntants Kompagnie
 i Jagen No 48
 1874-75
 forfangsmændene
 med os for Benedikt
 Sveinsøn
 Kontor
 i Jørmund St. Th. L.
 Thomsen
 Meyning dat. d. 6 Juli 1872.

Silkeborg Jærntant er inden den
 Islandsk Land og havet den 18 Septe-
 mber 1871 affagt kommissionen for
 koeffand og de studejante Agri-
 plim for Silkeborg den 3 Juli
 1869 kundlagt forbud med at Sil-
 berg og Jørmund og Jærntants
 Løbi Ellidaelbene m. v.

De som med samlet den anden halvdel
 af Jærntants forud-
 betalt af Guldbringet Njose Jærntant
 den 3 Juli 1869 kundlagt forbud
 forbud tillige med politiforsikring
 af 1/24. bis med pligt at stande, dog
 forudbetalt at forbudet ikke gælder
 for Løbi summet fra 1 Juni til 30
 September aarlige. Forøvrigt
 bis forudbetalt anten og forudbetalt
 guld anten for finansens Løbi
 skal i den Jærntants navn, Jærntants
 den Jærntants for begge halter og
 Jærntants.

af þau og þau indur Gúðel Þrínge
og Þjóse Þjófsals félagsfundur undir 30. Október
1870 affagta þau og þau indur þess.

Undirskriftir Mandvígur í Ellida-
Elvene af Þjóse og Gúðel Þrínge Þjó.
sals Félagfundur undir 3. Júlí 1869 und.
lagta Þjófsfölkunð blímur þalundur
af þessum, at þess þalundur þau í þau
mál þau þessum þessum, og þessum, þessum
þessum og þessum þessum þessum
af Ellida-Elvenes Mandvígur.
Mandvígur þessum.

Þessum þessum þessum og þessum.
Þessum undirskriftir þessum og þessum.
af þessum, þessum af þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
af Ellida-Elvene af þessum
þessum af þessum af þessum þessum
lagta þessum þessum.

Þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum

Þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum
þessum þessum þessum þessum

af þou undirtektur með Guldbringu
af Hjósaðs Þjófsaðs Sögubroti nr. undir
3 Juli 1869, áskilandi:

"at þou undirtektur, undir þessum
fad af Abte 2500, lánligt Þorbúð
undir at Þagvi þús, Hóstaðs
Benedikt Sveinsson þou Ellida
vater með þessum, Sveinssonu eller
þou andur Hlada fjendrar Haudet
i Ellida - Elvein i situatunlige
Lób undir Álfvax of þess Loman"

af þou, áskilandi þess þessum Þjófsaðs
þolitur þou Juli 1869 blann þessum,
þou of þess þolitur þessum, undir þessum
áskilandi:

þessum þessum lán þessum Hlada
Sveinssonu of þess þou Hlada
undir Lób þessum

þou undir þessum lán þessum
þessum eller þessum of þessum
undir þessum lán þessum
þessum eller þessum lán þessum
þessum lán þessum of þessum

Þessum blann i þessum
Þessum undir 16 Juli
þessum 1869 of þessum
þessum þessum

þessum þessum lán þessum, lán þessum
þessum undir þessum lán þessum
lán þessum lán þessum lán þessum
lán þessum lán þessum lán þessum
lán þessum lán þessum lán þessum
lán þessum lán þessum lán þessum
lán þessum lán þessum lán þessum
lán þessum lán þessum lán þessum
lán þessum lán þessum lán þessum
lán þessum lán þessum lán þessum

Þegar er gjöld þessu í Tatarium
 for Skuldabrotu 10 2 40000, þann ud.
 nafn af þess Offantlige. Þessu er
 ávörðungin for Gættuð og þessu.
 Til þessu Gættuð er ávörðun
 10 2 40000.

Gættuð þessu er ávörðun 19. Febr. 1875.

Þessu er ávörðun þessu
 19. Febr.

Stjórnun.

Lesit í hinum konunglega upplömi á Íslandi mánudaginn 26. apríl.
 mánn. 1875 og innfert í auglýsingabók upplömsins sub N° 1220.

Magnús Stephensen.

Þessu er:
 Þinglestur 1 kr. 50 a.
 bókin 1/2 ora 75 -

2 kr. 25 a.

Tveir krónur tuttugu og fimm aurar
 M.H.

Lesit á mánudalsþingi á Laugavegi 19. Maí 1875 og ritad í afsals-
 og veðmalabók sýslunnar N° 293.

Skriptofu Gullbringu og Kjísariydu 26. Febr. 1875.

Þessu er:
 Þingl. 75 a.
 bókin 1/2 75

1-50 = ein króna 50 a.

Lesit á mánudalsþingi þessu Seljavannastæði 28. Júní 1875.

Þingl. 75 a. = 4 þótt og þessu er.
 Þessu er ávörðun þessu
 28. Júní.

I
Optírrit
úr
dómabók Kjösar- og Gullbringusýslu.

Ár 1886, hinn 24. dag júlímán., var í aukarjetti Kjösar-
og Gullbringusýslu

í málinu: Sýslumadur Benedikt Sveinsson

gegn

Kaupmanni H. Th. A. Thomsen

út af landamerkjum milli

Arbejar og Artúns

Kvæðinn upp svo felldur

Dómur:

Stefnandinn, Benedikt sýslumadur Sveinsson, hefur höfðað mál þetta sem eigandi jarðvarinnar Arbejar gegn hinum stefnda, kaupmanni H. Th. A. Thomsen, sem eiganda Artúns. Landamerki þau milli tjeðra jarða, er stefnandinn telur rjett vera, og krefst að verði staðfest með dómi, eru: Optír beinni línu úr Þólesugróf í klett (Dagmálaklett) vestan í Litlarnel lítid eitt fyrir sunnan og austan Reidskard, og þaðan optír svonefndum fjörfa að endanum á Kvossamyri, þartil Krossagil er opið fyrir frá fjöðveginum, og þaðan beina stefnu í upptök nefnda gila, og optír því til sjáfar. Hinu stefnda telur optur á mati, að merkin sju þessi og krefst, að þau verði með dómi staðfest. Frá efsta odda Arkólmannanna niður með norðurlánni að Kermóafossi, er hann svo kallar, og þaðan beint í klett (Dagmálaklett), er liggur sunnan í Litlarnel, og þaðan enn optír beinni stefnu norður yfir Hlongumyri austan við Krossamyri í svonefnda Tristeina að sunnanverðu við Grafsvog og innanverðan. — Þáðir málpartar hafa krafist dóms fyrir málskostnadi. —

Dómurinn álitur, að hinn stefndi hafi sannað það í máli þessu með skjóslu yfirjardamatsmanna eptir gjörðabók þeirra, löggilttri 14. maí 1850, og landsyfirjettardómi, upp kvæðnum St. margm: 1851. — en bæði þessi skjöl hafa verið framlagð í staðfestu eptirriti, — að hinn svokölluðu Ellida-áa-hólmar heyrir undir jardi-irnar Artún eða Þústadi, að rakvora þeirra, eða báðar í sameiningu, og að fyrir því geti eigi verið umtalsmál, að dæma undir Arbe nokkurn hluta árhólmannna, eða yfir hófuð nokkuð land fyrir sunnan norðurkvísl Ellida-áanna (Norðurána). Á hinn bóginn verða hólmarir eigi í þessu máli dæmdir undir Artún, því að spurningin um eignarjett yfir þeim verður eigi útkljáð, nema því að eins að dæmt verði um merkin milli Þústada og Artúns, en það er nú eigi verkefni dómsins.

Að því, er snertir landspildu þá milli Artúns og Arbejar frá norðurkvísl Ellida-áanna norður í Grafarvog, sem málspartarnir deila um, þá er eigi í málskjótunum eða undir rekstri málsins komin fram nein lögleg sönnun fyrir því, hvar og hvernig landeign jardaanna skiptiöt á þessu svæði, nje heldur nokkur áreiðanleg skjósla um afnot þretulandsins um svo langt árabíll, að það nemi nokkru; allar skjóslur í málinu, er lúta að þessu, eru mjög áreiði og óákveðnar, enda lítt leiðbeinandi fyrir dóminn. Dómurinn verður því að setja merkin eptir álitum með hófilegu tilliti til nýnefndra skjóslna, en sjer-
staklega með tilliti til afstöðu jardaanna og þretu-
landsins, jardaarmagns og jardaardiýrleika, og hefur því komið að þeirri niðurstöðu, að kljúfa þretulandið milli jardaanna þannig, að merkin verði eptir beinni stefnulinu úr melnefinu við Sildarmannagerð að sunnanverðu við Grafarvog um suðausturhornið á Þrossamýri við þjóðveginn og yfir há-melinu austan við Reidskarð 10 fótum austanvert við stóran jardafastan stein vestan í melnum, og þá eptir sömu stefnu beint ofan í norðurkvísl Ellida-áanna. —

Þessi dómur snertir eigi spurninguna um veidi-
rjett í Ellida-ánum. -

Eptir úrskiltum málsins þykir rjett, að málskosta-
ður falli niður, að undanskildum dagpeningum
dómenda og ferðakostnaði sjálmanna, samtals 5 kr.,
er greiddist af stefvanda að $\frac{2}{3}$ hlutum, en af stefnda
að einum þriðjung. -

Því dæmist rjett að vera:

Landamerki milli Árbejar og Artúns skulu
vera: "Eptir beinni stefnulinu úr melnefiru
við Sildarmannagård að sunnanverðu við
Grafarvog um suðausturbornid á Krossamýri
við Þjóðveginn og yfir há-melinu austan við
Reiðskard 10 föðnum austanvert við stóran jarð-
fastan stein vestan í melnum, og þá eptir sömu
stefnu beint ofan í norðurkvísl Ellidaána".
Ofangreindan kostnað, að upptæð 5 kr., greiði stefn-
andi að $\frac{2}{3}$, en stefndi með einum þriðjung, og
lúkið innan 15 daga frá lögbirtingu dóms þessa
undir aðför að lögum; annar málskostnaður
falli niður. -

Kristján Jónsson.

G. Gíslason. Frjáaldur Líquðsson. Þ. G. Gíslmundsson. Þ. Runólfsson.

Rjett ritad eptir dómabókinni staðfestir:

Gjald: }
50-fermtú - }
aurar. }
Hf.

Þ. Þ. Jónsson

Landsmerkjádomur
milli Atvæna og Arkæar.
24 Juli 1886.

Útdráttur

íð dómabók Dýðar- og Gæðingssýslu.

Á 1886 hinum 24. dag júlíus. var í aukajötu Dýðar- og
Gæðingssýslu í málium

Sýslumáður Benedikt Sveinsson

gagn

Fransmanni H. Th. A. Thomsen

íð af landamarkjum milli:

Stöðjar og Stöðvar

kvæðum upp auðfeldur

Dómur.

Því dómist gjelt á þessa:

Landamarki milli Stöðjar og Stöðvar skulu vera:

- " Eptir beinni stefnunum íð melafinni við Fildar-
- " manngard ad túmannarinnu við Grafarway inn
- " súð-austur-hornid á Frassamýri við þjóðveginn
- " og yfir há-melinu auðlan við Reidskard 10 föðmum

„ austanvert við slóran jarðfastan stíur vestan í
„ mælinum, og þá eptir lörnu skefniú beint afan í
„ norður kvísl Ellida-áunn.“

Tríoljón Jónsen

G. Gíslason, Trúgjaldur Sigurðsson, þ. Gudmundsson
þ. Þuríðsson.

— # — # — #
Rjittan áttíða skafedís
Fransjónsson

Gjald 0,25
(uttagn yfirnumum)
Fransjónsson

Landamerkjatónus þessi er hinn 22. júní 1890 fyrir fram innvið
áður í afsalo- og vedkerjafabík Sjóva - og Gullbringuneylu, Lítra I,
N. 224, blo. 284-285, og verður skafedís eptirvið af honum þinglesin
á nokka manntalafingi fyrir Mosfellsbreypp.

Gjald: Þinglesin 0,75

líttum 0,25

— # — ein - líttum.

Þinglesin Sjóva- og Gullbringuneylu 378 1890
Fransjónsson

rit
a. l.
in

Grandesdon for Adam og Anna
24 Juli 1886

Útskript
úr
dómaböke hins kgl. yfirdóms á Íslandi

Á 1880 mánudaginn 24. maí má. var
í hinum kunnulega yfirdómi
í málinu N° 1880

Einar Oddsson
gegn
H. Th. A. Thomsen

Evetim upp svöláandi

Dómur:

Með stefnu dagsettri 28. janúar má. f. á. hefur
Einar Oddsson á Því áfrýjað til yfirdómis
dómi gegnum fyrir auðayjelli Gullbringu og
Kjísanglu 29. júlí f. á., með hverjum hann
fyrir að hafa verið í verði með þá er lögðistur
Thomsen kaupmanns í Ellitaánum 17. ágúst
1878 um brotur, erðsundur í 10 kr. sett til lands-
spjós, eta, ef sekkli ekkli er greidd í álvotinu líma,
til einfalds fangelsis í 3 daga, til þess að þetta
kaupmanni Thomsen fyrir spjóll á veidun-
um 38 kr. 22 aura og málskostnað 30 kr., og
hefur hann láfið, að nefndur auðayjettardóms
verði annasthorð dæmduð ómerkis með
eta áu heimisunnar, eta þá er gildi feldur
og honum gjórsaulega breuddit þannig að

hann veitð dæmduð áyktu af þórum og lofsun
stefuda í þessu máli; og hann skyldastur til
að greiða yfir málskostnaðinn. Aftur
á móti hefur stefudi Guafirð, að áfrýjand-
inn veitð dæmduð til höfðuðu hegnings,
hafilegra skadabóta og til að greiða 100 kr. í
málskostnað fyrir bástun gjallnum; en þar
sem hinn stefudi ekki hefur áfrýjað með-
gjaltgjöldin, þá gelur ekki hann til
sals að dæma áfrýjandann í þessu hegningu
eða meiri fjárútlát, en á loftu eru í gjöldum
dómi.

Hinn stefudi, kaupmaður H. Th. A.,
Thomsen, hefur máli sínu til sönnunar
lagt þann eptirvit af rituallíddu, sem þann
hefur farið í öðru dæmduð máli; og veitð
þú áfrýjandi ekki hefur viðmælt þú, að
hinn veitð í þessu máli skotur sem sönnun-
argagn, heldur miklu þennu skotast til
þennar að nokkru leyti; veitður að taka
hann til greina í þessu máli svo laust
sem hann mör.

Þú veitð dæmduð hafa borit, að áfrýjand-
inn hafi veitð rit skaddu meðal þessra
manna, sem 17. ágúst, 1878 hulu veitð
yjar stefuda í Ellistaánum, og látit í
gjöi þáð álit, ritt, að áfrýjandinn hafi
veitð innu af forgöngum sönnu þessu
veitðuðar, þótt þeir ekki hafi yjet hann

áskafast, neith, er að þú líti; nje heldur að
hamu hafi lagt hönd á verðit. Áfrýjandi
hefur að vísu neitað þú sem ósmunna,
að hamu hafi verið nít staddur nefndan dag
í árhólmunum, en þetta verður ekki stórat
sem einn regin og slyr neilum, euda hafa
vitnið hildlaus, borit, að hamu hafi þar
verið.

Áfrýjandi verður mið að álita
sannat, að áfrýjandi hafi verið nít staddur
metal þeirra manna, sem 17. ágúst 1878
numi num getit verið; en á þessu löguinu eru
aðeins miðlar líkur fyrir, að hamu hafi
verið í ritort met eta samuoldur þeim
mönnum, er að verðinu numi, og virðis
þú virðis málsins siga að vera Eomiu
mudis þú, að áfrýjandi vinni eit að þú,
að hamu ekki hafi verið í ritort eta rät-
num met þeim mönnum, sem verðit þoudu.

Vinni hamu svofeldan eit, á hamu að
vera sýlu af Eomiu og þofnum stofuda í
þessu máli; og virðis málskertuadu þá
eiga að falla niður. En þessu hamu þess
ekki lit að vinna svofeldan eit, skal hamu
sambodent 298 gr. str. 21. gr. alnumura
þessu þessu 25. júní 1869 greiða 10 kr.
sest til laudejris, eta, ef seðlin ekki er
greidd í ávotrið líma, sata einfoldu
þessu þessu 2. daga; svo greið hamu og þá í

skadabætur til stefuda 38 kr. 22 anna — gegn
upphætt þessari eru engin málsmali af,
hendi áfrýjanda framkomin — og í máls-
kostnað fyrir báðum gjöttum 40 kr. —

Þar sem kalamadur áfrýjanda er í þam-
haldsvöðu sinni frá 19. s. m. hefur við haft
þau ummali, að kalamadur hins stefuda
hafi farið með mjög djörf ósamvindi og
kalverkið illviljint, þá ber samveldið krosu
hins stamnesfuda að dæma þessu ummali
dauð og ómerk, en hinn vegar virðiselli
fallu og ástóða til að sekta kalamann áfrýjand-
ans fyrir ósamvildu ríthatt.

Því dæmið, gjött að vera:
Þó þannarlega sem áfrýjandi þessa
máls, Einar Oddsson, eptir löglegan
undirbúning á sínu varnarþingi
sinnur eitt að þessu, að hann ekki hafi
verið í ritort eða ráðum með þessum
mánum, sem 17. ágúst ári 1878
skemmdu og brutu veitijela Eup-
manns H. Th. A. Thorsens í Ellista-
ánum, á hann að vera eyni af
Lorum og krosu stefuda í þessu máli,
og fellur þá málskostnaðu niður.
En þessu hann sjereðli til að vinna
svofeldan eitt, á hann að greiða 10 kr.

sekt til landskjórs, eta, of sektin ekli
er greidd í ákveðnum tíma, sata
3 daga einföldu fangelsi. Sogquist
hann þá og stefuda skadabætur 38 kr.
22 aura, og í málskostnað fyrir bát
— um gjettum 40 krónum. — þau hjér at
þannan greindu ummæli sakmanns
áfiðjandans um taliðann hjér
stefuda eiga dauð og ómælt at vera.

Dóminum at fullvegja innan
8 vikna frá lögbrotinu hans undir at
— fir at loqu

Jón Petursson

Saukhiðda dómabollinnir rottar

Reitlaus 7^a stjólur og
fimm aurar þy

Stundliðinn

Ár 1880, hinn 17. júlí, höfum við undirskrifadís eidevarnis Stefnu vottar í Skálmanna-
hreppi, byrt þremannvitar dóm, fyrir hinum dómða Einari bönðu Oddurá á
Óri persónulega í lögkennili hans, hvað ek hann vilja áfrýja dómnum sí
hæðskapjettar. Þetta vottum við í þropi eids þess at við höfum unnið sem Stefnu
vottar með eiginhondar undirskrifudum nöfnum og hjá réttum innriðum.

Óri hinn 17. júl 1880

Stefin Þjarnarson, Sigurðsörn Þjarnarson

Sambærnt fyrirmalum Antinacutim i bpsf. 29. f. m.
til undirskriftar, ber það niður að vita dórn þenna fyrir
Einari bónda Oddvegni á Ösi. —

Skrifstofa Myra og Borgarskjaldarsýslu 5. Apr. 1881.

Antinacutim.

Ár 1881, h. 22. Apríl, höfum við Eidsvarnis Stefnuvottar í Skilmannahroppi
eftir vátstafum Amtmannsins eftir Sudeantim, verið frammanvitadan dórn
fyrir hinum dómdu Einari bónda Oddvegni á Ösi, þerirvulega á lögheimili
hanns, hvaðt hann vilja áfrýja dórnina þu þadstarrjettar, þetta vottum
við í þrapti Eids þess er við höfum annit sem Stefnuvottar, með eginbandar
undirskrifudum nafnum og hjá rettam innrögum.

Ösi hinn. 22. Apríl 1881

Stefi Þjárnar Sigurbjörn Þjárnar

Ge
Lau

Að dórn þinnu sjá, að þú er snertir skatna til lands-
sjótins, fullnagt, með þú að hin umradola Wör skett er
í dag send Antinacutim, — þas vottark þju end. —
Skrifstofa Myra og Borgarskjaldarsýslu 20. Maí 1881.

Antinacutim.

Myri borgar af Jura taktar G. Emil Unbehagen fyrir
sind Jura Einars Oddsonar á Ösi. 78 kr 22aurar - Sjöttu og Atta
kronar 22aurar, þarvund þas þú dórn er fullnagt.

Reykjavík 2. August. 1881.

Antinacutim.

Útskrift
úr
dómabók Gullbringu og Sjósarsjólu
—

Í máli þessu, sem höfðað hefur verið fyrir pólitírétti, seltis
Kaufmanns Thomsen í Reykjavík, sem eigandi lasevntúnaðs
í Ellitaunum, hendusera á Þorðholti, Anna Jónsdóttir og
Magnús Benediktsson til sektar og skatlabóta, fyrir
að hafa, l. sept. f. á. og síðar, veitt í þeim kluba Ellitaunna,
sem seltjandi þykkið einn hafa veittirétt í, og hefur auk
þess Kráfi séð dómduan málskostnað.

Þauskefndi hefur þessiróð met gagnsóku Kráfi, að
aðalskjandi met dagleypri sekt verði skylduð til að
taka þessiróðingas þess, er hann hefur gjöra látið í Ellita-
unum, burt, að hann verði skylduð til að greiða
sekianda skatlabekur fyrir þess þess, er hann hafi betið
við girtungama, og að sé verði hilduðduð máls-
Kostnaðs.

Þessiróð gagnsóku innskufdu, sem sekiandi hefur
Kráfi, að verði verið þess réttinu, sökama þess að abriti
gagnsókuasinnas yndi eigi útkljáð fyrir pólitíréttinu,
verduð að alíact að liggja langt fyrir utan verk-
þring pólitíréttarinn, þess frávisant gagnsókuasinnas

ex officio, og þaríð þar á hinu boqum má alítar
sannað, að stefndu hafi verið í þeim hluta Ellitanna,
er ebla má að seldur hafi verið Kaupmanni Thorsen
til þess hann einu hefði veitirétt þas, annu stefndu
verta að seldu sektum fyrir þat, og vindið sú sekt hefðlegu
metur á 5 d. fyrir hvorn, og skulu þeir einnig sin
solidum greiða málskostnað eftir þringumskedum 5 d.

þaríð, eftir þó sem upplýst er, má ebla vit, að
sektjandi hafi tekið allan þann laug, sem stefndu veitdu
1. sept. og megiðey data vandas til að deura þann
skada, sem veiti stefndu þann að hafa komið til leitar,
^{framþafi veit hinna einstökun þiska}
þa getur eigi orðið til að um skadabelur. Veidas þessi þann,
sem stefnandi tek af innstefndu við hina ólaglegu
veiti þeirra, skulu aftur afhent innstefndu.

Þó dæmið rétt að vera:

Tagnsóku Anna Jónssonar og Magnúsar Benedikt-
sonar gegn Kaupmanni Thorsen fráíðar ex officio.
Stefndu borga hoes 5 d. sekt í fabelkrasjád Sel-
þannames krefps; málskostnaður greiðit af
stefndu in solidum með 5 d.

Slit í deimla að gríta iusau þringja sálaskringa, fráíð
loglegu þringu dæmsis undis aðfór að logum.

Anna

Þetta afskrift vottast.

Almu.

Reynir 1213
104 2/2
A.
A.

Ár 1874 þessum 22 síni höfum við undirskrift
in stefnuvottar í Björnarneskruggi birt framman
ritadum dóm á Breiðholti að ákeirumeli bændanna
Magnúsi Benediktsseni og konu hans deunnla
Anna þingkonar Krustbjargar jórselöttur
þetta vitnum við með undirskriftum nöfnum
Eyriku Björnssonu Salka Ólafsson

Stefnuþing 244
Málþingur 3-1
107 4/4
borgar E. Björnsson

Donné
our Breiðsköttatindane
frá árólfst. Laugavegi
1872.

Ard. Nr. 181

Útskrift 20.

úr pólitíprotocol Lullbringu og Kjósarsýslu

Á 1869 hinn 17 ágúst var pólitíróttar Lullbringu og Kjósarsýslu settar í þingmáli Seltjarnarnes-
hrepps í Reykjavíki og haldinn af þeim um reglulega
dómara H. Clausen í videruisk vátanna Steffen-
sen og Steenberg hvar þá var fyrir tekið sákin.

Þá opinbera

gegna
Lýði Markús syni Ábo

Dómari framlagði kom frá kaupmanni Thomsen
í Reykjavíki af 6. ágúst Þif. N° 1, en fremur stefni
í málinu af 13. ágúst þá með áteiknunum að vera
hinnam stefnda birt Þif. N° 2.

Mott: fyrir rétti kaupmanns Thomsen, sem eftir
gefna kilefni skýrði frá, að þverginging eða þyflugarður
lá, sem hann minnst á í klójun sinni, sem hér
er framlýst í réttinum, sé byggð á þeim stað, sem min
ávallt sé von að vera í Eldaám, innan þeirra fiski-
merkja, sem vorum eru heimilud, þó nokk hilt hann
sér til framlagðrar klójunar og stefni, og meistar sér
dómt í skáðabótur fyrir erfidauka við þverginguna
og viðgjörð á henni 3rd, um leið og hann vörkis þess
að hann kordi munni með dómri verða skylduðar til
að endurgjalda þorum skáða þann, sem hann þeim
afnda dag hafði orðið fyrir á veidi sinni, eftir óvillalera
mannanna máli. Þá áður leyst: álitur hann það sjálf-
sagt að stefndi, fyrir afbeldisverk sitt munni verða
dómdur í sekt og annan málskostnað, sem af málinu

kyomi að leida fyrir Noranda.

Dómarrinn gat þess, að þar eð Stefnandi, sem þegar áður hafði verið stefndur okk; var mottur, virðist það benda á, að Stefnandi vildi sigr motta eftir stefnu, hvors vegna hann yrði, ef á fyrfti að halda, með valdi látinn motta í réttinum, og það þvi heldur, sem egin framburður hans stefnda sinnig af Eðrum ábótum yrði að alilart nauðsynlegur. Málum var þvi frestað þangað til stefndi yrði látinn motta fyrir réttinum.

Min framlöngu Bilög um þannig hljóðandi:

Bilag N° 1

þegar og þann þje þessa mána kleypti Gladaánum eins óvandrilefur verið að gjöra notkeraum sínum hvort sumar, svo lengi sem laxveidi hefur þar líðkath til að veida lax í austurkvistlinni og nafði í þvi Steyni hláðid þvinn venjulega gær uppfró í ánnu (þvinn mótan og meðan Stóra hyl) til að veita vatnsmequninu að meður leyfti uppfró yfir í Vesturkvistlina, varð eg þess var, eftir að austurkvistin var orðin svo lítil, að veidina mátti þar byrja, að vatnið stláði að koma yfir veidimotum mína af þur, og þegar að var gott, var orðakinn sú, að rípin nafði verið 3. og 4. skörð í gær þann, og mjúlega nefndi. Var það andsérh, að ef skörð þessi von af manna völdum, voru þau að sjáanlega gjörð til þess, að spilla veidi dagsins fyrir mér, þar sem tilgangurinn þann dag var að taka laxinn svo gott se má þurru í austurkvistlinni. Eg hef; síðan þengid njósmanu, að Eyólfur bændi Markússon á ísba munu hafa rífid nefndam skörð í þenna fyrir veididaginn af mér byggja gær, sem stíð hefur verið vandit að taka lurt. aftur

Samdögurs að afstæðinni veiddinni, en þeir sem
bestu mættu vita að Eyólfur hefur rífið gárdinn, en
médal þeirra, sem nú eru ~~með~~ vegabátunum í
boarlandi, þóguen Gudmundsson og Pétur Ásmundsson

þar do mæi virðist ekki; betur en þetta sé Atteubak
til að efastroða það fögjetabann, sem lagt var áður gegn
assessor B. Sveinsryni þann 3. Jan. og sem egeinnig að
nokkum leyti hef. latid birta fyrir þeim mómum, og upp
með ánum búa fyrir meðan Elidavaku, virðist mæi að
þetta atferli Eyólfs binda Markússonar atti að seta opin
benni rannsókn og ákæru, og hlíft eg þvi að biðja þess þessa
sýslmanns, sem politimeistara að fyrir taka lid uan
syntega í tilofni.

Reykjavík þann 6. Augúst. 1869

Þú

H. W. A. Thomsen

Sýslmannsins í Gulbringu og Kjósarsýslu

Þilag N° 1

Frunkaust í politivætti Gulbringu og Kjósarsýslu 11. ág. 1869

Clausen.

Þilag N° 2

Harald Clausen

sýslumádaer og héraðsdómari,

Gulbringu og Kjósarsýslu

Gjörir þannig að eftir beidni kaupmanns Thomsen
í Reykjavík, innstefnist hér með Eyólfur
bindi Magnússon frá Árdi í Mosfellswat

Til að onota fyrir politirétti Gullbringu og
Kjósargýslu, sem haldinn verður í þinghúsi
Seltjarnarnestropis í Reykjavík, þriðjudaginn
hinn 17 ágúst nokki kl. 12 á hádegis til fjöls þar
og þá, sakargift að taka í mál; og dómur að fara
til setta útláta og til forgunar á staðabótum
og málskostnaði, fyrir það, að hann hinn 3. s. m.
hefur með afbeldi, skemmt og óþilaga þverging
eina og kaupmáður Thomsen hafi gjört látið
í Elidaám, innan sína fiskimarkja og hann
með réttu átti.

Lýðlagslegging er úr lögunum minna með tilk. 3. júní 1796

Til staðfestingar undir minni hend; og innsigli em,
bættisins.

Skrifstofu Gullbr. & Kjósargýslu 17. ágúst 1869

Clauin

(L. S.)

Arid 1863 höfum við undir skrifáðis birt þann
14 s. m. hins vegar skrifáða stefnu bændanna Eyólfs
Markússyni í Abo í eigin vörðum og á hans lögkeim-
ili, þetta vátum við með stefnuvotta ódi okkar og með
náðnum okkar og innsigli

Marsfeliskrefsi þann 14. apríl 1869

Gudni Gudnason Jón Mathiasen
(L. S.) (L. S.)

Með þeirri bregtingu, að Eyólfur Magnússon bregst í
Eyólfur Markússen innstefnið bei með, að öðru leyfi.
Samkvæmt þannan skrifáðri stefnu Eyólfs Mark-

Ulf. Magnússon
Skrifstofu: politirétti Gullbr. & Kjósargýslu 17. ágúst 1869
Clauin

usson, til að mæta föstudaginn 27 ágúst Kl. 12 á há-
degi fyrir politieöttu, sem haldin verður á fringhúsi Sel-
kjamarræstishepps í Reykjavík.

Skrifstofu Gullbr & Kjósarsýslu 19. ágúst 1869

Claustr

Árið 1869 kaupum við undirstenipáði bisk þann
25. þann hins vegar skrifada stefnu bindanann Eyólf í eig-
ni þessu og á hans löghöfund. Þetta vattum við með stefnu
votta eða í atekar og náfnaum atkara og inn sigl.

Köppelshroppipann 25. ágúst 1869

Jóni Gudrassen Jóni Matthiassen
(L. S.) (L. S.)

Petri Slikid

Ólufi

Claustr

H. Stephensen

L. Steenberg

Ár 1869 þann 27. ágúst var politie öttur Gullbringur
og Kjósarsýslu settur á fringhúsi Selkjamarræstishepps í
Reykjavík og haldinn af hinum reglulega dómara Clau-
str i vitarvilt vattanna Stephensen og Steenberg, hvaða
var fyrirkelmin sökin:

Hid opir ber a
gegn

Eyólf Markiðssni

Dómariinn gat þess, að þar es Eyólfur Markiðssen
hefði eigi með síðasta öttar dag og það kemur að koma
af þvi, að nafni hins stefuda var ritab Magnússon í
stafinni fyrir Markiðssen, þá hefði dómariinn stefud
malinn til þess þad yðri fyrirkelid í dag.

Bl. N. 2: Framm lagd: politieöttu. Gullbr. & Kjósarsýslu 17. ágúst 1869
Skrifstofu: politieöttu. Gullbr. & Kjósarsýslu 27. ágúst 1869
Claustr

Mætti fyrir rétti Eyólfur bóndi Martiússon, sem eftir
að fyrir nemnum nafdi verid, það sem fram var komið
í dómálinu, viderkemur að það sé hann, sem naf-
drið hina umtöldu þvergiðingni Ellidaánn, en sefir
enn fremur, að hann naf: gjört það eftir bódi assessors
B. Sveinssonar, sem dúsbinda síns og fram lagði hann
í því tilliti Skýrsla frá assessor Sveinssyni samkvæmt
henni hann lott vera sigandi: Árbær. Öfangreind
skýrsla var lýð í Bilag 3 svöláandi: Ad leigshid
minni og þannigra onannu minni, Syr þomundar
þomundssonar á Reykjavíki, naf: þann B. þom., naf:
þann ef hann naf: gjört það - síð hinni ólöngda
þverhleppinga-garð i Árbærlandi, er kaupmannur Thom-
sen, nefur þar gjöra látið á annara manna lóð, þver-
afani landslof og rétt, þá lýri og því hersonu eftir, að hann
nefur þetta gjört eftir minni fleipun þenn landsdrott-
ins, jafnframt og og get þess, að og sem slíkur gegnir
rétt gegn nefndum kaupmanni Thomsen i þessu
sem öoru tilliti, sem að þessu máli lýtur.

þ. A. Reykjavík 17. ágúst 1869

B. Sveinsson
Frámalast i politiretti Lullbringu og Hjósa, síðla 27. ág. 1869
Clautin

Þinn stefndi sklaði samkvæmt þessu, að hann
vori þessu máli.

Eftir gefnu tiltefni skýrir hann enn fremur frá að hin
aft nefnda þvergiðingni sé á sama stadi, sem hinni ávallt
sé von að vera. Þinn stefndi kvæðst eigi hafa fleiri við að
bota og var það honum auglýst, að málið hvarð hann

Snerti, von heid til doms.

Petr. eldri

Clausen

Utan

H. Stephensen

C. P. Steenberg

Á 1869 þann 1. nóember var pólibieretta Guð-
bringu og Þjóðarsýðu settur á störf á þessu tíðum og máld-
um af hinum sefutegu dómara H. Clausen í vider-
virk vottanna Stephensen Steenberg og var þá í máli

Kaupmanns Thomsen

gegn

Dyólfi og Martiussoni

upptöðum sölubandi

Dómsur

Í fyrirleggjandi máli, sem hófðað er, eftir beiðni
Kaufmanns Thomsen í Reykjavík, og Dyólfa bondi
Martiussoni Arlt í Þorpeksvík ákveður fyrir, að hann
hinn 3. ágúst þ.á., með valdi og afriti haf. eyðilæk-
stýfla, og kaupmanns Thomsen hafð. lúð gjár í Elida-
áun.

Með tilliti til máls þessa, skal þess gætt, að það má
álitast augljóst (in conferro) að áðurnefnd stýfla, sem
lögð er af kaupmanni Thomsen í Reykjavík, var lögð
innan þeirra merkja, og ákveðin veiddi réttu kóranda í Elida-
áun og að hin dómuleðis var lögð á þeim stað, og kór-
andi var vanur að leggja þann, einnig að stýflum
er að einum stunda sáttir hláðin, einnig og byggð
og notuð til þess, að veidariimar vegna að leida vaku-
id ris einni áunni í áðra

Með eigin játningu, hins Stefuda er það samad

ad hann, hinn næfnda dag, hinn 3. ágúst, þegar
að kórundi var að reka laxveði sína í þeirri
kvistlinni, sem ~~er~~ sattu stíflunnar var mjög vaxus-
lítil of eigi að mestu þur, hafi með afriti syðilagft,
stífluna, svo hún aftoidda vaxu aftur steyndi legu vaxu
í kvistlina, svo við það varð að hotta við veida til skada
því kórunda og þefur hann því þröppað þeir skanda
skada botur eftir óvilhalra manna mati.

Hinn stefndi getur því eigi hjá kórundi, að verða
dóndur eins og sá, sem af ásetningi þefur syðilagft
annars manns eigi og virðist sá heyringur sem hinn
stefndi þefur til ummíd samkvæmt laganna 6-14-1
sbr. at. 6. og 9. réttilega að vera ákveðinn til 20ra sekta.
Þar að auki ber honum að bota kórunda skada þann
er hann þefur gjört honum með afritis verti, einu
bódi með syðileggjingu stíflunnar og með þröppun
veðarinnar, hún þóðara eftir óvilhalra manna
mati; þar að auki ber honum stefnda að greiða
ákan af þessu máli lözlega teiðandi. *Þessu.*

Þóð það smertir að hinn stefndi þefur uppá stáðit
að hann einungis hafi ummíd þetta eftir amara
bódi og í þessu tilliti þefur gútt steyrslu frá B. Sveinssyni
offiradinnara í hinum þennunglega íslenska landstýf-
firætti, og segir sig vera siganda *Arþoar*, þá virðist eigi
jafnvel þó gjört verid því að uppá stand þetta sé
rétt, að sambandið milli siganda og teiggjanda geti
uppá afid abrytt hins þóðara stefnda á þeim vertum

er leidda skáda af sér.

því domist rétt að vera

Skilum stefnda Eyólfi bónda Markússyni á Beldi í
Mossfellsveit, ber að greiða 20⁰⁰ kr. þekkt bil fátætera sjóðs Mos-
fellsveitar. Dimpemur greiði hann til teðranda botur
fyrir skáda þann, er hann hefur gjört honum með afbeldi.
isverki því, er hann þrandi him 3. ágúst þ. á. Hóð ská-
ann á veidinni snekkir, þá góðist hann eftir óvillhæ-
ra manna mati. Auk þessa greiði hann allan af máli
þessu löylega leiddandi þostnað.

Skilid endur að greiða innian 3. sólarhringa frá
loftbirtingu þessa doms undir aðfór að lögun.

Clavin

Domurinn var lesinn hátt upp innan þetta ar-
ind.

Pétur slátt

Clavin

Vitni

H. Stephensen

J. C. Steenberg

Þetta útskrift vottar

Skrifstofu Gulebringu og Hósaargylu 26. nóv. 1869

Clavin

Þessi

loftmynd 2 1/2 lnd = 401

þrjú innstýgn. Þessi

Clavin

Leit þann : dukaletti Kyrjas og Gullbrunnarvirkis 2 des; 1869

Alþinginni
vitur

C. D. N° 2

Leit þann : hinum kyl: vferðum: á Febr. 2 januar 1871.

Magnús Stephensen
settur.

C. D. N° 7. c

Leit þann : hinum kyl: vferðum: 17. júlí 1871.

Magnús Stephensen

Undirskriftin af 17. júlí 1869 með Eyolfur
Marsson. Hika, þó at hana reyti, stöðugt
inn í Norddönu.